

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Secvndvs, Siue Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm
Detestationem, Per Qvadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 24. Ira hominem euertit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](#)

riari, ac dicere, sibi adeò exoptatam ac suauem, de suo inimico, vindictam obtigisse, ut maiorem sperare non potuisset: nec enim animam se illi solam è corpore exturbasse, sed etiam, abiuratione tam dira, effecisse, ut recto itinere descenderet ad Acherontem, & cruciatus semper duraturos. Quia vtique vindicta non potest crudelior excogitari, etiam si cacodæmones omnes in commune concilium conuenirent. Excogitavit autem eam Ira, seu odium, quod est Ira inueterata.

Quid autem, putatis, eiusmodi truculentiam apud diuinum tribunal mereri? D. certè Hieronymus ait: *Sicut misericordia sursum afluat ad Deum; ita deorsum crudelitas in infernum abicit.* Quin & Plato Ethnicus ait: *Crudelitas in Tartari barathrum improbos abicit, unde nunquam egrediuntur.* Nulla res adeò æternam damnationem prouocat, vt alterum obijcere æternæ damnationi, quam vt euadere possemus, Deus filium suum misit, vt extrema pro nobis supplicia pateretur. Eum imitari Christianum, immo humanum, est, quia Deus, vt Lactantius loquitur, qui ceteris animantibus sapientiam non dedit, naturalibus ea munimentis ab incursu & periculo tuta generauit. Hominem vero, quia nudum fragilemque formauit, vt eum sapientia potius instrueret, dedit ei, prater cetera, hunc pietatis affectionem, vt homo hominem tueatur, diligat, foneat, contraq[ue] omnia pericula, & accipiat, & præstet auxilium. Summum igitur hominum inter se vinculum est, humanitas: quod qui disrupterit, nefarius & parricida existimandus est. Immo non homo, sed bestia, sed tigris, sed diabolus, qui & ipse circuit quærens non tam, quo modo corpus, in tuimbam, quam quomodo animas in gehennam perdat.

Indignamini, vt video, hominem repertum esse, qui tam immane & inhumanum flagitium ausus sit committere? ignoscite mihi, si ostendero, multos hodieque inueniri illi pares, qui homines rectè dici non possint, cum itidem non tantum sauiant, ritu belluarum, sed odijs ardeant diabolorum. Neque enim, vt supra innui, satiantur, si inimicum opibus spolient, si fortunis euentant, si nomine bono exuant; si in vincula & carceres compingant; neque vero etiam, si saucient, si trucident. Ultra furor eorum exardescit; ad animas quoque perdendas extenditur. Neque id enim illi soli faciunt, qui alijs scandalo sunt, eosque secum in omne ge-

XXIV.
IRA HOMINEM
EVERIT.
S. Hieronymus
in 12. Proph.

Lactant. I. 6.
de verò cult:
cap. 10.

XXV.
SCANDALI-
ZANTIVM, IM-
PRECANTIVM,
GRASSANTIVM
INFANTICI-
DARVM MALA-
TIA.